

Ełk

Miejscowości

Ełk to blisko 60-tysięczne miasto, trzecie, co do wielkości w województwie warmińsko-mazurskim, stolica subregionu mazurskiego i regionalne centrum rozwoju. W przeważającej części teren Ełku i okolic jest silnie pagórkowaty, miejscami porośnięty zwartymi i dzikimi lasami, jak Bór Ełcki. Obszar ełcki jest obfity w czyste rzeki, strumienie i jeziora. Największe jeziora na obszarze Pojezierza Ełckiego to: Selmęt Wielki, Łaśmiady oraz Rajgrodzkie. Z centrum miasta można z łatwością dostać się pieszo na jedną z wielu plaż.

Nazwa miasta wywodzi się z języka jaćwieskiego, którym posługiwało się plemię Jaćwingów, zamieszkujące tereny dzisiejszej Ziemi Ełckiej w czasach średniowiecza (w języku jaćwieskim słowo łek oznaczało lilię wodną). W miejscu założonego przez to plemię obronnego grodziska, w latach 1398-1406 Krzyżacy wybudowali zamek.

Okres największego rozwoju Ełku przypada na wiek XVI. W 1536 r. przybył tu Jan Malecki, wydawca książek oraz zarządca szkoły, która w 1599 r. została szkołą książęcą. W latach 1547-1551 wybudowano kościół pw. św. Katarzyny i szpital.

W roku 1655 Ełk podczas "potopu szwedzkiego" został złupiony i zniszczony najpierw przez Szwedów, a następnie przez Tatarów. W czasie I wojny światowej miasto znalazło się na linii frontu. Na skutek bombardowań zostało zniszczone całe śródmieście, które odbudowano w latach międzywojennych. Ełk przechodził wówczas okres rozwoju gospodarczego, będąc nowoczesnym, jak na tamte czasy, miastem z własną siecią kanalizacyjną i bieżącą wodą.

Miasto stanowiło ważny węzeł komunikacyjny, posiadając nawet własne lotnisko.

Bogata historia i zróżnicowana narodowość mieszkańców na przestrzeni dziejów sprawiły, że Ełk stał się miastem wielu kultur i religii.